

*Gdy się Chrystus rodzi i na świat przychodzi,
Ciemna noc w jasności promienistej brodzi;
Aniołowie się radują, pod niebiosy wyspiwiają:
Gloria, gloria, gloria in excelsis Deo.*

**Umiłowani w Chrystusie Panu,
drodzy Bracia i Siostry w powołaniu zakonnym.**

Czas Bożego Narodzenia jest okazją, by wyrazić Bogu i ludziom wdzięczność za wszelkie dobro, którym zostaliśmy obdarowani.

Pragnę więc podziękować Panu Bogu za dar każdego powołania zakonnego, a Wam Siostry i Bracia za charyzmatyczną obecność we Wspólnocie Kościoła. Dziękuję za Waszą modlitwę i Wasze codzienne trwanie przed Najświętszym Sakramentem. Ten czas jest najważniejszy, bo z niego płynie nasza codzienna posługa.

Boże Narodzenie uświadamia nam wielkość miłości Boga do każdego z nas. Tej miłości nie da się przeliczyć ani objąć na ludzki sposób. W Niej żyjemy, w Niej się poruszamy i jesteśmy (por. Dz 17,28). To Boża miłość uzdalnia nas do codziennej, wiernej posługi, w trosce o każdego człowieka, do którego jesteśmy posłani.

Nowy Rok duszpasterski przeżywamy pod hasłem: *Wierzę w Kościół Chrystusowy*. Szczególne miejsce w Kościele zajmuje życie konsekrowane, które jest Jego *bijącym sercem* – jak mówi papież Franciszek. Dlatego tak ważne jest byśmy w naszej codzienności trwali u Źródła Życia – Jezusa Eucharystycznego.

Życzę wam Bracia i Siostry byście zawsze mieli czas dla Boga, czas nad adorację Najświętszego Sakramentu, modlitwę osobistą i wspólnotową. Niech Wasze wspólnoty promieniają miłością i dobrocią. W ten sposób pokój, który Aniołowie zwiastowali Pasterzom stanie się udziałem nas wszystkich i całego świata.

z pasterskim błogosławieństwem,

Przewodniczący Komisji ds. Życia Konsekrowanego
i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego KEP